

Види са че бѣдѣщій-тъ тогава още подвижникъ не излѣзаль отъ хилендаръ неогласенъ въ вѣра-та на бѣдеще-то на свой-тъ народъ и безъ богатъ запасъ отъ народно чувство, на кое-то най-обилень разсадникъ по това врѣме билъ той реченний-тъ манастиръ, и това са разбира най-добрѣ отъ слѣдствия-та на сношения-та му съ бивши-тѣ тамо учени Българи, извѣстни-тѣ послѣ личности, Докторъ Ю. Селиминский, днешний-тъ Свето-Пловдивский, братъ му Д-ръ К. Мишайковъ и Д-ръ Ст. Чомаковъ. Като ученикъ и послѣдователь на Отець Паисиева-та школа, Пл. Михайловский успѣлъ вжтрѣ въ сама-та столица на Гърция да огласи въ народно сѣзнание и да кали въ народно чувство тѣзи свои сѣотечественници и сѣученици, кои-то въ качество-то на гърци били дошли да свжршатъ грѣцко-то учение и да станатъ сѣвжршенни гърци, а по негово вдѣхновение излѣзли сѣвжршенни Българи и добри патриоти.

На 1841 Пл. Михайловский дошелъ отъ Гърция въ Цариградъ и тука въ голѣмо-то грѣцко народно училище, инакъ куручешменско наричано, слушалъ богословски науки до 1844. Но вмѣсто да мине въ станъ-тъ на Гърци-тѣ, по своекористни сѣображения, както мнозина други прѣди него и послѣ, той напротивъ прѣдпочелъ да заяви отрицателно-то си отъ този пѣтъ направление и да заяви свой-тѣ въ служение на народъ-тѣ си прѣдначертания. Въ това време той прѣвелъ и издаде на бѣлгарски така наричано-то Платоново Богословие, на кое-то въ край-тъ приложилъ и онази пѣрва и забѣлѣжителна по бѣлгарско-то правописание статия. Съ това си дѣло той обжрна на себе си за пѣрвъ пѣтъ внимание-то на Грѣцка-та патриархия.

Още повече обжрна вжрху си внимание-то на Грѣцка-та патриархия Иларионъ, като го забѣлѣжиха че бѣше са оближилъ и влѣзаль въ сношение съ обявений-тъ вѣчь нейнъ противникъ, Отца Неофита Бозвели, кой-то избѣгналь отъ понапрѣжне-то си въ Св. Горѣ заточение, нахождаше са по това време въ Цариградъ и слѣдуваше пакъ явно да проповѣдува между Бѣлгари-тѣ свой-тѣ за Бѣлгарщина-та идеи. Да утѣсняватъ мѣчителя е свойственно на доблественни-тѣ души.

Племенный-тъ Бозвели обхождаше всички-тѣ крайща на Цариградъ да тѣрси Бѣлгари-тѣ да имъ проповѣдува, и едни наставляваше съ кротость, а на други са караше и строго ги гадяше за тѣхно-то въ гърцизмъ-тъ кѣснение, за равнодушие-то и малодушие-то имъ въ заявение на народноста си. Укори-тѣ му врѣзъ патриархия-та и вжобще врѣзъ грѣцко-то духовенство биваха дори отвратителни по нѣвога. Но придружа-